

C-203/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. május 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Okresný súd Bratislava III (Szlovákia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. május 11.

Terheltek:

AB

CD

EF

GH

IJ

LM

NO

PR

ST

UV

WZ

BC

DE

FG

JL

OKRESNÝ SÚD BRATISLAVA III (III. SZ. POZSONYI JÁRÁSBÍRÓSÁG)

[omissis]

Pozsony, 2020. május 11.

[omissis]

Tárgy: Előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése (EUMSZ 267. cikk)

Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelem (az eljárási szabályzat 107. cikke)

Az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság, Szlovákia) [omissis] elnöke az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) [omissis] előtt a 2005. december 31-ig hatályos Trestný poriadok (büntetőeljárás törvénykönyv) 224. §-a (7) bekezdésének (analógia útján történő) alkalmazása alapján, valamint az EUMSZ 267. cikk alapján előterjeszti az EUMSZ 267. cikk szerinti jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, és a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikke alapján kéri a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazását.

A felek azonosítása:

Az alábbiak ellen folytatott eljárás:

1/ AB terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis] [**eredeti 2. o.**] [omissis]

2/ CD terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

3/ EF terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

4/ GH terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

5/ IJ terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

6/ LM terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

7/ NO terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis] [**eredeti 3. o.**]

8/ PR terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

9/ ST terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság, jelenleg ismeretlen helyen tartózkodik, az eljárás a távollétében van folyamatban [omissis]

10/ UV terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

11/ WZ terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

12/ BC terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

13/ DE terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

14/ FG terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis] **[eredeti 4. o.]** [omissis]

15/ JL terhelt, [omissis], Szlovák Köztársaság [omissis]

16/ HI sértett, [omissis] Szlovák Köztársaság

17/ A következő által emelt vád:

Krajská prokuratúra Bratislava (pozsonyi regionális ügyészség) [omissis]

Az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) (a továbbiakban: kérdést előterjesztő bíróság) [omissis] az AB és társai ellen a tényállás idején hatályos Trestný zákon (büntető törvénykönyv) 233. §-ának (1) bekezdésével és (2) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtetteségben elkövetett jogellenes külföldre vitel bűncselekménye miatt folyamatban levő eljárásban a 2019. június 21-i zárt tárgyaláson a következőképpen határozott:

I. [omissis] [az eljárás felfüggesztése]

II. Az EUMSZ 267. cikk alapján az Európai Unió Bírósága elé **előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti:**

1/ Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkére figyelemmel ellentétes-e a *ne bis in idem* elvével egy, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat értelmében vett európai elfogatóparancs kibocsátása, amennyiben a büntetőeljárást a felmentésről vagy az eljárás megszüntetéséről szóló bírósági határozattal jogerősen lezárták, ha e határozatokat a jogalkotó által az e határozatok jogerőre emelkedését követően visszavont közkegyelem alapján hozták, és a belső jogrend előírja, hogy az ilyen közkegyelem visszavonása a hatóságok határozatainak hatályon kívül helyezését vonja maga után, amennyiben e határozatokat közkegyelem vagy egyéni kegyelem alapján hozták és **[eredeti 5. o.]** indokolták, valamint, hogy –külön bírósági határozat vagy bírósági eljárás nélkül– megszűnnek a büntetőeljárás így visszavont közkegyelemen alapuló jogi akadályai?

2/ Összeegyeztethető-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkében biztosított, a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmával, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkével valamely nemzeti törvény olyan rendelkezése, amely közvetlenül,

nemzeti bíróság határozata nélkül hatályon kívül helyezi egy nemzeti bíróságnak a büntetőeljárás megszüntetéséről szóló olyan határozatát, amely a nemzeti jog alapján érdemi, felmentéshez vezető határozatnak minősül, és amelynek alapján a büntetőeljárás egy nemzeti törvénynek megfelelően gyakorolt közkegyelem nyomán véglegesen megszüntetésre került?

3/ Összeegyeztethető-e az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdése, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikke értelmében vett lojális együttműködés elvével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított tisztességes eljárásról való joggal, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkében biztosított, a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmával a nemzeti jog olyan rendelkezése, amely a Národná rada Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa) által a Szlovák Köztársaság alkotmánya 86. cikkének i) pontja alapján hozott, közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozat Ústavný súd (alkotmánybíróság) általi felülvizsgálatát e határozat alkotmányosságának értékelésére korlátozza, az Európai Unió által elfogadott kötelező erejű jogi aktusok, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, az Európai Unió működéséről szóló szerződés, valamint az Európai Unióról szóló szerződés figyelembevétele nélkül?

III. A [Bíróság] eljárási szabályzat[ának] 107. cikke alapján a kérdést előterjesztő bíróság kéri a Bíróságtól, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet sürgősségi eljárásban vizsgálja, mivel az ügy európai elfogatóparancsra vonatkozik, amelyet az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat) 17. cikkének (1) bekezdése értelmében soron kívül kell intézni (2008. augusztus 12-i Santesteban Goicoechea ítélet, C-296/08 PPU, EU:C:2008:457; 2008. december 1-jei Leymann és Pustovarov ítélet, C-388/08 PPU, EU:C:2008:669; 2009. november 30-i Kadzoev ítélet, C-357/09 PPU, EU:C:2009:741; 2010. április 3-i Gataev és Gataeva végzés, C-105/10 PPU, EU:C:2010:176; 2011. április 28-i El Dridi ítélet, C-61/11 PPU, EU:C:2011:268).

I. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontjának általános indokolása

1. A kérdést előterjesztő bíróság a következő körülmények alapján határozott úgy, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt elő. 2000. november 27-én a Krajská prokuratúra Bratislava (pozsonyi regionális ügyészség) [omissis] az 1/ pont szerint vádat emelt a kérdést előterjesztő bíróság előtt AB, CD, GH, EF, IJ, PR, LM és NO terheltek ellen a 2005. december 31-ig hatályos büntető törvénykönyv (a továbbiakban: büntető törvénykönyv) 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 158. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti, közfeladatot ellátó személy által elkövetett hatáskörrel való visszaélés bűncselekménye, a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv

233. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja szerinti jogellenes külföldre vitel bűncselekménye, a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 234. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti rablás bűncselekménye, a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 235. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti zsarolás bűncselekménye miatt, ST, [eredeti 6. o.] UV, WZ és BC terheltek ellen a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 233. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja szerinti jogellenes külföldre vitel bűncselekménye, a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 234. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti rablás bűncselekménye, a büntető törvénykönyv 9. §-ának (2) bekezdése értelmében társtettességben elkövetett, a büntető törvénykönyv 235. §-a (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti zsarolás bűncselekménye miatt, valamint a 2/ pont szerint DE terhelt ellen a büntető törvénykönyv 166. §-ának (1) bekezdése szerinti, bűncselekmények elkövetése elősegítésének bűncselekménye miatt, amely bűncselekményeket a terheltek állítólag a következő körülmények között követték el:

1/ AB, CD, EF, GH, IJ, LM, NO és [omissis] PR terheltek a Slovenská informačná služba (szlovák nemzetbiztonsági szolgálat, a továbbiakban: SIS) állami szerv tagjaiként, az említett szolgálat zákon číslo 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe (a szlovák nemzetbiztonsági szolgálatról szóló 46/1993. sz. törvény, a továbbiakban: 46/1993. sz. törvény) 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott hatáskörének, a 46/1993. sz. törvény 2. §-ában meghatározott feladatainak és a nemzetbiztonsági szolgálat tagjait a 46/1993. sz. törvény 7. §-a értelmében terhelő kötelezettségeinek megsértésével, ST, UV, WZ és BC terheltek a 46/1993. sz. törvény 11. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek meg nem felelő polgári személyekként, valamint szervezett csoport tagjaiként, amely csoporton belül a feladatokat megosztották azzal a céllal, hogy HI-nek az alkotmányban biztosított jogai megsértésével sérelmet okozzanak, HI-t követték, erőszak alkalmazásával elfogták, neki kábítószert adtak, majd személygépkocsijával együtt átadták az osztrák rendőrségnek oly módon, hogy a személygépkocsit átvezették Ausztriába, amely ország területén HI ellen 1994. november 18-én európai elfogatóparancsot bocsátottak ki; az előbbieket a bűncselekmény elkövetésében amiatt vettek részt, mivel AB terhelt [omissis] a SIS igazgatójaként a vertikális parancsnoki lánc keretében 1995 nyarán egy meg nem határozott időpontban a SIS egy épületében Pozsonyban [omissis] szóbeli utasítást adott [omissis] PR-nek, a SIS védelmi, személyvédelmi és kiképzési szekciója tagjának arra, hogy hozzon létre polgári személyekből álló szervezett csoportot azzal a céllal, hogy az a SIS számára különleges feladatokat lásson el, amely csoport létrehozásra került, és azt HI 1995. augusztus 31-én történt elfogására igénybe vették.

1995 augusztusában egy pontosan meg nem határozott időpontban [AB] a 46/1993. sz. törvény 10. §-a (1) bekezdésének megsértésével a SIS igazgatójának

a személyek és tárgyak megfigyeléséről szóló 17/1994. sz. rendeletével (a továbbiakban: 17/1994. sz. rendelet) arra utasította CD-t, a SIS 46. szolgálatának (megfigyelés és műveleti módszerek) igazgatóját, hogy a 46/1993. sz. törvény 13. §-a (2) bekezdésének megsértésével alkalmazza a 12. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti technikai hírszerzési eszközöket XY és HI megfigyelése érdekében oly módon, hogy a SIS megfigyelési és műveleti módszerekért felelős szolgálatának igazgatója 1994. július 15-i 4/1994. sz. rendelete (a továbbiakban: 4/1994. sz. rendelet) 7. §-a (1) bekezdésének megsértésével rendelje el XY megfigyelését, amely 1995. augusztus 13-án 10 óra 30 perckor kezdődött Pozsonyban [omissis], noha a [omissis] fedőnevű, 4600/337. sz. megfigyelési aktát csak 1995. augusztus 14-én nyújtották be, valamint HI megfigyelését, amely 1995. augusztus 23-án [omissis] kezdődött, noha a megfigyelési aktát nem nyújtották be és a 4/1994. sz. rendelet 7. §-ának (1) bekezdése szerinti feltételek nem álltak fenn.

1995. augusztus 28-án [AB] utasította LP-t, a SIS második szekciójának belső hírszerzési igazgatóját, hogy a SIS pénzeszközeinek felhasználásával biztosítsa, hogy 1995. augusztus 19-én 5 különböző márkájú személygépkocsi álljon rendelkezésre a főrévi téli jégpálya előtti parkolóban, majd 1995. augusztus 29-én utasította, hogy jelölje ki a SIS különleges műveleti részlegének két tagját, akiknek egy személygépkocsival a pozsonyi [omissis] megállónál át kellett venniük - HI sértettel együtt - a személygépkocsit és azzal Ausztriába kellett vezetniük, amit LP meg is tett és erről tájékoztatta is AB-t. **[eredeti 7. o.]**

1995. augusztus 28. és 1995. augusztus 31. között CD terhelten keresztül információkat kapott a SIS 46. szolgálatának első részlegének vezetőjétől, EF terhelttől az operatív kivitelezésnek és HI megfigyelésének a menetéről, döntéseket hozott és szóbeli utasításokat adott a SIS második szekciójának és CD terheltnak a megfigyelést, az elfogást és a sértett határon történő átvitelét végző különböző csapatok tevékenységének koordinálása érdekében, amely tevékenységek 1995. augusztus 31-én 10 óra 47 perckor HI-nek löfegyverrel való fenyegetéssel történő elfogásához vezettek.

1995. augusztus 13-án a SIS egy pozsonyi épületében [omissis] CD terhelt a SIS 46. szolgálatának igazgatójakénti minőségében a 46/1993. sz. törvény 10. §-a (1) bekezdésének és a 17/1994. sz. rendeletnek a megsértésével szóbeli utasítást adott alárendeltjének, az első részleg vezetőjének, EF terheltnek arra, hogy a 46/1993. sz. törvény 13. §-a (2) bekezdésének megsértésével alkalmazza a 46/1993. sz. törvény 12. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti technikai hírszerzési eszközöket egy XY nevű személy megfigyelése érdekében, amely megfigyelés 10 óra 30 perckor kezdődött Pozsonyban, a Hraničná utcában [omissis] a SIS 13 tagjának részvételével és 8 személygépkocsi, valamint technikai eszközök felhasználásával, oly módon, hogy CD maga biztosította a megfigyelés felügyeletét, noha tudomással bírt az eljárás jogellenességéről, mivel nem rendelkezett a SIS igazgatójának vagy egy általa felhatalmazott személynek a technikai hírszerzési eszközök alkalmazására vonatkozó hozzájárulásával, amelyet

a volt Mestský súd Bratislava (pozsonyi városi bíróság) ügyeletes bírása által kiadott írásbeli engedélynek kellett megelőznie.

1995. augusztus 14-én, miután az ugyanezen a napon [omissis] létrehozott megfigyelési akta alapján megvitatta az eljárást a SIS 2. szekciójának igazgatójával, utasította a SIS alárendelt tagjait, EF és IJ terheltek, hogy 1995. augusztus 26-ig folytassák XY megfigyelését.

1995. augusztus 24-én a 17/1994. sz. rendelet és a 4/1994. sz. rendelet 7. §-a (1) bekezdésének megsértésével szóbeli utasítást adott EF terheltek, a SIS 46. szolgálata első részlege vezetőjének arra, hogy [omissis] városban és annak környékén lássa el HI megfigyelését, és EF-től az operatív kivitelezésre és HI megfigyelésére vonatkozó információkat kapott, amelyeket ő maga továbbított AB terheltek, a SIS igazgatójának.

1995. augusztus 30-án és 31-én irányította a megfigyelést, arról személyesen tájékoztatta a SIS 2. szekciójának igazgatóját és AB terheltek, a SIS igazgatóját, adott esetben mobiltelefon útján, ez utóbbiaktól utasításokat kapott, és EF terhelten keresztül, aki [omissis] városban tartózkodott, irányította a megfigyelési részleg tagjait.

Ezt követően, amikor HI 1995. augusztus 31-én 10 óra 30 perckor személygépkocsijával elhagyta otthonát, elrendelte HI megfigyelését, majd HI feltartóztatását és lőfegyverrel való fenyegetéssel történő elfogását követően elrendelte, hogy a megfigyelési egység személygépkocsijaival zárják le a II/502 országos közutat.

Ezt követően EF terheltek a SIS 46. szolgálata első részlegének vezetőjekénti minőségében a vertikális parancsnoki lánc keretében 1995. augusztus 13-án Pozsonyban, a SIS egy épületében utasítást kapott CD terheltektől, a 46. szolgálat igazgatójától arra, hogy alkalmazza a 46/1993. sz. törvény 11. §-a szerinti operatív hírszerzési eszközöket és a 46/1993. sz. törvény 12. §-a szerinti technikai hírszerzési eszközöket XY megfigyelése érdekében, továbbá a 46/1993. sz. törvény 10. §-a (1) bekezdésének, a 17/1994. sz. rendeletnek és a 4/1994. sz. rendelet 7. §-a (1) bekezdésének megsértésével utasította a SIS alárendelt tagjait **[eredeti 8. o.]**, hogy személygépkocsijukkal kövessék XY-t, noha tudta, hogy az operatív hírszerzési eszközök alkalmazása nem képezte a SIS igazgatója vagy általa a 11. § (2) bekezdésének megfelelően felhatalmazott személy határozatának tárgyát, valamint, hogy a 12. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti technikai hírszerzési eszközök alkalmazására nem kaptak előzetes engedélyt a volt Mestský súd Bratislava (pozsonyi városi bíróság) ügyeletes bírójától a 46/1993. sz. törvény 13. §-ának (2) bekezdése alapján.

1995. augusztus 27-én Pozsonyban [omissis] a SIS egy épületében a 46/1993. sz. törvény 10. §-a (1) bekezdésének, a 17/1994. sz. rendeletnek és a 4/1994. sz. rendelet 7. §-a (1) bekezdésének megsértésével utasította helyettesét, IJ terheltek, valamint a részleg más tagjait, hogy az általa a [omissis] városba eljuttatott

[omissis] gépjárműből lássák el HI családi otthonának megfigyelését, valamint, hogy a SIS személygépkocsijainak felhasználásával kövessék HI városon kívüli mozgását, továbbá tájékoztassák őt a megfigyelés eredményeiről, noha tudta, hogy a SIS igazgatója vagy az általa felhatalmazott személy nem határozott a 46/1993. sz. törvény 11. §-ának (2) bekezdése szerinti operatív hírszerzési eszközök alkalmazásáról, és hogy a 46/1993. sz. törvény 12. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti technikai hírszerzési eszközök alkalmazását [nem hagyta jóvá] a volt Mestský súd Bratislava (pozsonyi városi bíróság) illetékes ügyeletes bírója.

1995. augusztus 31-én [omissis] városban rádió-adóberendezés és mobiltelefon útján utasításokat adott a SIS alárendelt tagjainak és tájékoztatta a SIS 46. szolgálatának igazgatóját, CD terheltet a megfigyelés menetéről, majd ezt követően, amikor 10 óra 47 perckor lőfegyverrel való fenyegetéssel elfogták HI-t, [omissis] gépjárművével személyesen részt vett a II/502 országos közútnak az érkező járművek áthaladásának megakadályozása érdekében történő lezárásában.

Ezt követően IJ terhelt a SIS 6. szolgálatának első részlegének vezetőhelyettesekénti minőségében eljárva a vertikális parancsnoki lánc keretében 1995. augusztus 13-án a SIS egy pozsonyi épületében szóbeli utasítást kapott a SIS 46. szolgálatának igazgatójától és az első részleg vezetőjétől arra, hogy – a 46/1993. sz. törvény 10. §-a (1) bekezdésének, a 17/1994. sz. rendeletnek és a 4/1994. sz. rendelet 7. §-a (1) bekezdésének megsértésével – alkalmazza a 46/1993. sz. törvény 11. §-a szerinti operatív hírszerzési eszközöket és a 46/1993. sz. törvény 12. §-a szerinti technikai hírszerzési eszközöket XY megfigyelése érdekében; utasította a SIS alárendelt tagjait, hogy személygépkocsikkal lássák el XY megfigyelését, noha tudta, hogy a technikai hírszerzési eszközök alkalmazása nem képezte a SIS igazgatója vagy általa a 46/1993. sz. törvény 11. §-ának (2) bekezdése alapján felhatalmazott személy határozatának tárgyát, és hogy a 46/1993. sz. törvény 12. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti technikai hírszerzési eszközök alkalmazására nem kaptak előzetes írásbeli engedélyt a volt Mestský súd Bratislava (pozsonyi városi bíróság) illetékes ügyeletes bírójától, tekintettel arra, hogy ő személyesen látta el a megfigyelés felügyeletét, és hogy tájékoztatta a SIS 46. szolgálatának igazgatóját, CD terheltet a megfigyelés menetéről.

Ezt követően, miután 1995. augusztus 27-én – az első részleg vezetőjén keresztül – utasítást kaptak a 46. szolgálat igazgatójától arra, hogy [omissis] városban lássák el HI megfigyelését, 1995. augusztus 28-án a Nová Pezinská utcában leparkoltak egy Mercedes Benz gépjárművet [omissis], amelyből a SIS tagjai megfigyelték HI otthonát, rádió útján jelezték távozását és gépjárművekkel követték mozgását, mindeközben mobiltelefonon tájékoztatva az első részleg vezetőjét, EF terheltet a megfigyelés menetéről.

1995. augusztus 31-én [IJ] a jogellenes külföldre vitelre vonatkozó tervhez tartozó feladatokat hajtott végre, így, miután HI 10 óra 30 perckor elhagyta otthonát, egy Toyota márkájú [omissis] személygépkocsival Pozsony irányába követte ez

utóbbi [eredeti 9. o.], majd azt követően, hogy a II/502 országos közúton lőfegyverrel való fenyegetéssel feltartóztatta HI-t, a megfigyelési egység más járműveivel együtt lezárták a bekötőutat.

PR terhelt a SIS tagjaként a SIS igazgatója, AB terhelt egy utasítása alapján 1995 augusztusában meghatározatlan időszakban az ST terhelte, UV terhelte, WZ terhelte és BC terhelte álló csoportot szervezett, és ezt követően a jogellenes külföldre vitel megszervezői és e csoport tagjai közötti koordinátori szerepet töltött be, majd e csoporttal 1995. augusztus 29-én a pozsonyi [omissis] parkolóban birtokba vette a SIS személygépkocsijait, és azokkal a következő napokban követték HI mozgását [omissis] városokban azzal a céllal, hogy HI-t elfogják és átadják a SIS más tagjainak, akiknek HI-t át kellett vinniük az Osztrák Köztársaságba.

1995. augusztus 31-én 10 óra 30 perckor, miután a SIS egy, a megfigyelést végző Mercedes Benz [omissis] gépjárműben tartózkodó tagjától származó információkból megtudták, hogy HI elhagyta otthonát és Pozsony felé tart, a SIS személygépkocsijainak csoportjával követték HI járművét. 10 óra 47 perckor a II/502 országos közúton, [omissis] majd előlről egy Seat Toledo [omissis] és oldalról egy Seat Ibiza [omissis] gépjárművel feltartóztatták HI személygépkocsiját.

Pisztolyt fogtak HI-re és felszólították, hogy szálljon ki a kocsiból, majd amikor erre nem reagált, erőszakkal kiemelték és bár ellenállást tanúsított, berakták a Seat Toledo hátsó részébe. Kék zsákot húztak a fejére és megkötötték a kezét, valamint hatalmukba kerítették Mercedes Benz márkájú [omissis] személygépkocsiját. Ezt követően, útban Pozsonyszőlős felé, HI megkísérelt kiugrani a járműből, [ekkor] ökölrel arcba ütötték, elektromos sokkoló pisztollyal több, a nemi szervét érő elektrosokkot alkalmaztak rajta, és kényszerítették két üveg whisky megivására, ezzel ittas állapotba hozva.

PR terhelt mobiltelefonon tájékoztatta a SIS második csoportjának igazgatóját az akció menetéről, és ez utóbbi tájékoztatta arról AB terhelte [omissis]. Ily módon a [omissis] úton keresztül elvitték HI-t Pozsonyba, ahol átadták a SIS más tagjainak.

GH terhelt mint a SIS-nek a SIS 2. szekciója vizsgálati részlegének vezetőjévé kijelölt tagja a vertikális parancsnoki lánc keretében XY megfigyelése során végrehajtotta a SIS igazgatójának, AB terhelte, valamint a SIS 2. szekciója igazgatójának az utasításait, noha tudta, hogy az operatív hírszerzési eszközök alkalmazása nem képezte a SIS igazgatója vagy általa a 46/1993. sz. törvény 11. §-a (2) bekezdésének megfelelően felhatalmazott személy határozatának tárgyát; ezenkívül egy alkalommal elkísérte e személyt Pozsonyból Lőcsére és vissza, és elleplezte az Ausztria és Magyarország közötti határ e személy általi, okmány nélküli átlépését; emellett 1995. augusztus 30-án és 31-én biztosította a HI sértettet a Mercedes Benz márkájú [omissis] személygépkocsival Ausztriába vivő LM és NO terhelt problémamentes határátlépését a Pozsony–Berg és a Horvátjérfalu–Kittsee határátkelőhelyeken.

LM terhelt és NO terhelt a SIS 2. szekciója különleges műveleti szolgálatának tagjaként a vertikális parancsnoki lánc keretében végrehajtotta a SIS 2. szekciója igazgatójának utasításait, amennyiben 1995. augusztus 30-án Pozsony-Pozsonyligetfaluban [omissis] várták HI személygépkocsiját, amelyet át kellett vinniük Ausztriába. Mivel a terv ezen a napon nem valósult meg, augusztus 31-én PR terhelttől és WZ terhelttől ugyanezen a helyen átvették a Mercedes Benz [eredeti 10. o.] márkájú [omissis] személygépkocsit, hátsó ülésén az eszméletlen HI-val, és azt a Pozsonyligetfalu–Berg határátkelőhely diplomatáknak fenntartott részén keresztül átvitték a határon.

Mivel az osztrák útlevél-ellenőrzésért felelős alkalmazott nem tartózkodott a bergi parkolóban, telefonon felvették a kapcsolatot a 2. szekció igazgatójával, aki – AB terhelt parancsára – azt az utasítást adta, hogy vigyék a sértettet Hainburgba.

AB terhelt utasítására a SIS egy tagját Ausztriába küldték, és e személy jelezte a hainburgi rendőrségnek egy keresett személyt tartalmazó gépjármű jelenlétét. 16 óra 30 perckor AB terhelt mobiltelefonon tájékoztatta ZZ-t, hogy a sértett egy gépjárművel Hainburgban tartózkodik, és egy telefonhívás alapján az osztrák rendőrség 17 óra 00 perckor letartóztatta HI-t, annak tudatában, hogy a terheltek által elkövetett testi sértés könnyű sérüléseket okozott HI-nek, valamint, hogy a fogva tartását követően Ausztriába történő átvitele megsértette az (Ústava Slovenskej republiky [a Szlovák Köztársaság alkotmánya]) 23. cikkének (4) bekezdését, amely szerint az állampolgár nem kényszeríthető hazája elhagyására, nem adható ki és nem adható át más államnak.

HI sértett az ausztriai tartózkodásával összefüggésben a jogi képviselőle költségeinek megfelelő, összesen 478 241,13 osztrák schilling összegű kárt szenvedett.

2 / 1995. szeptember 6-án DE terhelt a SIS tagjaként közvetlen felettese, a SIS 46. szolgálatának vezetője utasítására a [omissis] településen a rendőrség tagjával együtt megállapította, hogy a fehér színű, Mercedes Benz márkájú [omissis] kisteherautó 1995. augusztus 28-tól 31-ig a körzetében volt található, és a rendőrség tagjától kérte ennek hivatalos feljegyzés formájában történő megerősítését. Miután a rendőrség tagja megtagadta e kérelem teljesítését, 1995. szeptember 13-án körülbelül 13 óra 00 perckor egy pozsonyi üvegesnél [omissis] 2766 szlovák korona értékben áttetsző üveget vágattak ki, amelyre kicserélték a Mercedes Benz 208 D gépjármű opálos fóliáját annak érdekében, hogy a HI jogellenes külföldre vitelére vonatkozó büntetőeljárásban a tanúk ne ismerjék fel, hogy a gépjármű azonos azzal, amely az [omissis] utcák sarkán, a [omissis] ház előtt parkolt, és amelyből a SIS tagjai 1995. augusztus 28-tól 31-ig megfigyelték HI otthonát, noha [DE] tudta, hogy 1995. augusztus 31-én a II/502 országos közúton útban Pozsony felé feltartóztatták HI Mercedesét, HI-t erőszakkal elfogták és Ausztriába átvitték, ahol HI-t Hainburgban az osztrák rendőrség gépjárművében letartóztatta, és ezt azzal a szándékkal tette, hogy elleplezze, hogy a SIS tagjai bűncselekményt követtek el, valamint, hogy elkerülje a jogellenes külföldre vitel bűncselekményében érintett személyek elleni büntetőeljárást.

2. 2017. június 14-i végzésével az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) a 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 23. §-ának (3) bekezdése alapján egyesítette a fent említett büntetőügyet az AB, CD, FG, EF, IJ és JL terhelt elleni [omissis] büntetőüggyel, amely terhelteket azzal vádolták, hogy a közfeladatot ellátó személy általi hatáskörrel való visszaélés bűncselekményét követték el a 2005. december 31-ig hatályos büntető törvénykönyv 10. §-a (1) bekezdésének c) pontja és 158. §-a (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdésének c) pontja szerinti bűnszegély formájában, amelyet állítólagosan a következő körülmények között követtek el: AB, CD, FG, EF, IJ és JL egy hatóság – a szlovák nemzetbiztonsági szolgálat – tagjaiként e hatóság 46/1993. sz. törvény 1. §-ának (2) bekezdésében meghatározott hatáskörének, a 46/1993. sz. törvény 2. §-ában meghatározott feladatainak, valamint a SIS tagjait a 46/1993. sz. törvény 7. §-a értelmében terhelő kötelezettségeknek a megsértésével, az 1995 júliusa során UP vendéglős [omissis] településen történő megfigyeléséhez és 1995 augusztusa során HI **[eredeti 11. o.]** [omissis] városban történő megfigyeléséhez használt Mercedes eltüntetése leplezésének szándékával bűncselekményt követett el, amennyiben JF, aki a SIS 46. szolgálatának első részlegéhez tartozott, hamis nyilatkozatot tett, noha tudta, hogy a SIS tulajdonában álló Mercedes Benz 208D márkájú [omissis] személygépkocsit nem lopták el az 1995. augusztus 18-áról 1995. augusztus 19-ére virradó éjszakán egy szolgálati út során, amelyet nem tett meg IJ-vel; e nyilatkozat szolgált a SIS vizsgálóbizottsága és felettesei jogellenes magatartásának alapjául; az 1995. december 28-i eseményekre vonatkozó nyilatkozatában CD a SIS 94. csoportjának igazgatójaként hamis információkat szolgáltatott a nyugat-szlovákiai akcióról, a gépjárműlopás helyszínén való jelenlétéről és a Mercedes Benz 208D rendszám táblájának megtalálásáról, valamint 1996. január 26-án a 6. sz. utasítással létrehozta a 94. csoport vizsgálóbizottságát az ellopott szolgálati gépjárműben bekövetkezett kár kivizsgálására; FG, akit a 94. csoport közlekedési vezetőjeként jelöltek ki, a bizottság elnökeként nem biztosította a lejátszódott események mélyreható kivizsgálását, és a bizottság tagjaival, [vagyis] a SIS 46. szolgálatának első részlegének vezetőjeként kijelölt EF-fel és a SIS 46. szolgálatának első részlege első csoportjának vezetőjeként kijelölt IJ-vel együtt nem vizsgálta ki a gépjármű ellopásának körülményeit, és – noha tudták, hogy e gépjárművet nem lopták el – megerősítették az adatok helytállóságát, csökkentették az érintett gépjármű értékét, és 1996. február 7-én azt javasolták a SIS igazgatójának, hogy a gépjármű megtalálásáig zárja le az ügyet, és 10 év elteltével írja le a kárt az állam terhére, amit CD a SIS 94. csoportjának igazgatójaként, AB a SIS igazgatójaként, valamint törvényes képviselőként a zákon č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení noviel (az állami vagyon kezeléséről szóló módosított 278/1993. sz. törvény) 3. §-a (2) bekezdésének megsértésével jóváhagyott, noha tudta, hogy a SIS alárendelt tagjai nem jelentették a gépjárműlopást az illetékes rendőri szerveknek, nem a büntetőeljárás törvénykönyv 8. §-a (1) bekezdésének megfelelően járt el, nem hozott intézkedéseket annak megállapítása érdekében, hogy ténylegesen történt-e bűncselekmény, ő maga hamis állításokat tett a bizottság előtt és jóváhagyta ez utóbbi javaslatát és CD ajánlását, és a zákon č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ (a rendőrségi tisztviselők

- szakmai előmeneteléről szóló 410/1991. sz. törvény) 127. §-ának (1) bekezdése alapján hozott 1996. március 12-i határozatával úgy határozott, hogy az ügyet lezárja és a kárt 10 éves időszakra elszámolja, és ezen időszak elteltével engedélyezte e kár államra terhelését, noha a rendőrségről szóló törvény ezt nem tette lehetővé, és így 1 454 434 szlovák korona összegű kárt okozott a SIS-nek.
3. 2001. június 29-i végzésével [omissis] az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) valamennyi terhelttel szemben felfüggesztette az eljárást azzal az indokkal, hogy a Szlovák Köztársaság miniszterelnöke által 1998. március 3-án gyakorolt közkegyelem tárgyát képezik. A fent említett végzést 2002. június 5-én a Krajský súd Bratislava (pozsonyi regionális bíróság) határozatával helybenhagyták, és az jogerőre emelkedett.
  4. A kérdést előterjesztő bíróság az Ústavný súd Slovenskej republiky (alkotmánybíróság, Szlovákia) 2017. május 31-i [omissis] ítélete alapján újból megindította az eljárást; ebben az ítéletben az Ústavný súd (alkotmánybíróság) megállapította, hogy a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által hozott, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. március 3-i, 55/1998. számon közzétett határozata V. és VI. cikkének, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. július 7-i, 214/1998. számon közzétett határozatának, valamint a Szlovák Köztársaság elnöke valamely terhelt részére egyéni kegyelem biztosításáról szóló 1997. december 12-i [omissis] határozatának megsemmisítéséről szóló, 2017. április 5-i 570. sz. határozat összeegyeztethető a Szlovák Köztársaság alkotmányával.
  5. Az eljárás újraindítását követően a védelem arra vonatkozó kérelemmel fordult a kérdést előterjesztő bírósághoz, hogy függesse fel az eljárást és terjesszen a Bíróság elé az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének, 48. cikke (2) bekezdésének és 50. cikkének, valamint a (büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló) 2012/13 irányelv és a (büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló) 2016/343 irányelv vonatkozó cikkeivel **[eredeti 12. o.]** összefüggésben értelmezett 2002/584 kerethatározatnak az értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmet.
  6. Ez a kérelem az elfogadott nemzeti jogszabályokban, konkrétan a Zákon o Ústavnom súde (az alkotmánybíróságról szóló törvény) hatodik szakaszának rendelkezéseiben (konkrétan a 48a. és a 48b. §-ban), az Ústavný zákon č. 71/2017 (71/2017. sz. alkotmányos törvény) rendelkezéseiben, valamint az Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky z 5. apríla 2017 číslo 570 o zrušení článku V a článku VI rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky z 3. marca 1998 o amnestii uverejneného pod čísлом 55/1998 Z. z., rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky zo 7. júla 1998 o amnestii uverejneného pod čísлом 214/1998 Z. z. a rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky v konaní o milosť pre obvineného zo dňa 12. decembra 1997 č. k. 3573/96-72-2417 (a Szlovák

Köztársaság nemzeti tanácsa által hozott, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. március 3-i, 55/1998. számon közzétett határozata V. és VI. cikkének, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. július 7-i, 214/1998. számon közzétett határozatának, valamint a Szlovák Köztársaság elnöke valamely terhelt részére egyéni kegyelem biztosításáról szóló 1997. december 12-i, 3573/96-72-2417 hivatkozási számú határozatának megsemmisítéséről szóló, 2017. április 5-i 570. sz. határozat; a továbbiakban: határozat) rendelkezéseiben található jogi pontatlanságokon alapult. A szóban forgó határozat azon közkegyelmek visszavonására irányult, amelyek alapján többek között az AB és társai elleni eljárás megszüntetéséről szóló végzést, vagyis az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) [omissis] 2001. június 29-i végzését és a Krajský súd Bratislava (pozsonyi regionális bíróság) [omissis] végzését hozták. A szóban forgó ügyben ST [omissis] ellen is vádat emeltek, és ST-vel szemben nemzeti elfogatóparancsot, európai elfogatóparancsot és nemzetközi elfogatóparancsot is ki kellett bocsátani.

7. Az ügy iratainak vizsgálatát követően a kérdést előterjesztő bíróság mint nemzeti bíróság azt az álláspontot képviseli, hogy ítéletének meghozatalához a Bíróság határozata szükséges (az EUMSZ 267. cikk második bekezdése).

II. Jogi háttér

A. Az uniós jog

8. Az EUMSZ 82. cikk értelmében:

„Az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, és magában foglalja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítését a (2) bekezdésben és a 83. cikkben említett területeken.

Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg, amelyek célja:

- a) a bírósági ítéletek és határozatok minden formájának az Unió egészén belüli kölcsönös elismerését biztosító szabályok és eljárások megállapítása,
- b) a tagállamok közötti joghatósági összeütközések megelőzése és rendezése,
- c) a bírák, ügyészek és az igazságügyi alkalmazottak képzésének támogatása,
- d) a tagállamok igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítése a büntetőeljárások keretében és a határozatok végrehajtása terén.”

9. [Az EUMSZ 82. cikk (2) bekezdése értelmében] „Amilyen mértékben az a több államra kiterjedő vonatkozású büntetőügyekben a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének, valamint a rendőrségi és igazságügyi együttműködésnek a megkönnyítése érdekében szükséges, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott irányelvekben szabályozási minimumokat állapíthat meg. **[eredeti 13. o.]**

10. [A (2) bekezdés további része] E szabályoknak figyelembe kell venniük a tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei közötti különbségeket.

E szabályozási minimumok a következőkre vonatkoznak:

a) a bizonyítékok tagállamok közötti kölcsönös elfogadhatósága,

b) a személyek jogai a büntetőeljárásban,

c) a bűncselekmények áldozatainak jogai,

d) a büntetőeljárás egyéb olyan külön vonatkozásai, amelyeket a Tanács határozatban előzetesen ilyenként határozott meg; az ilyen határozat elfogadásakor a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Az ebben a bekezdésben említett szabályozási minimumoknak az elfogadása nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a személyek számára magasabb szintű védelmet biztosító intézkedéseket tartsanak fenn, vagy vezessenek be.”

11. [Az EUMSZ 82. cikk (3) bekezdése értelmében] „Amennyiben a Tanács egy tagjának megítélése szerint valamely (2) bekezdés szerinti irányelvtervezet büntető igazságügyi rendszerének alapvető vonatkozásait érintené, kérheti, hogy az irányelvtervezetet terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben a rendes jogalkotási eljárást fel kell függeszteni. A kérdés megvitatását követően és konszenzus elérése esetén az Európai Tanács a felfüggesztéstől számított négy hónapon belül a tervezetet visszautalja a Tanács elé, amely megszünteti a rendes jogalkotási eljárás felfüggesztését.

Ugyanezen határidőn belül, egyet nem értés esetén, és ha legalább kilenc tagállam megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott irányelvtervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke (2) bekezdésében, illetve e szerződés 329. cikke (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó intézkedéseket kell alkalmazni.”

12. A Charta 47. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybeviteléhez.

Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szükség van.”

13. A Charta 48. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Minden gyanúsított személy számára biztosítani kell a védelemhez való jogának tiszteletben tartását.”

14. A Charta 50. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.”

15. A 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.”

16. A 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében: **[eredeti 14. o.]**

„A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.”

17. A 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„E kerethatározat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.”

18. A kerethatározat „Az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának okai” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága (a továbbiakban »végrehajtó igazságügyi hatóság«) az alábbi esetekben tagadja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

1. ha az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény a végrehajtó tagállamban közkegyelem alá esik, és ennek az államnak saját büntetőjoga szerint joghatósága van a bűncselekmény üldözésére;

2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte, feltéve hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre;

3. ha az a személy, aki ellen az európai elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint életkora miatt büntetőjogi felelősségre nem vonható az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekményért.”

19. A 2012/13 irányelv 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben valakit a büntetőeljárás bármely szakaszában őrizetbe vesznek, illetve fogva tartanak, a tagállamok biztosítják, hogy az adott ügygel kapcsolatos, az illetékes hatóságok birtokában lévő dokumentumokat, amelyek nélkülözhetetlenek az őrizetbe vétel ellen a nemzeti jog szerinti eredményes panasztételhez, vagy a fogva tartás jogszerűsége felülvizsgálatának nemzeti jog szerinti eredményes kezdeményezéséhez, az őrizetbe vett személy vagy ügyvédje rendelkezésére bocsássák.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsított, illetve a vádlott, vagy ügyvédjük legalább az illetékes hatóságok birtokában lévő, a gyanúsítottra vagy a vádlottra nézve akár kedvező, akár terhelő valamennyi tárgyi bizonyítékba betekinthesen az eljárás tisztességességének megóvása és a védelemre való felkészülés érdekében.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a (2) bekezdésben említett anyagokba való betekintést a védelemhez való jog eredményes gyakorlásának lehetővé tételéhez kellő időben, de legkésőbb a vád tartalmának [helyesen: vádirat] bírósághoz való, elbírálás céljából történő benyújtásakor biztosítani kell. Amennyiben további tárgyi bizonyíték kerül az illetékes hatóságok birtokába, az ebbe való betekintést a figyelembevétel lehetővé tételéhez kellő időben kell biztosítani.

(4) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve – feltéve, hogy ezzel nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog – egyes anyagokba megtagadható a betekintés, ha a betekintés egy másik személy életét vagy alapvető jogait súlyosan veszélyeztethetné, vagy ha a megtagadás valamely fontos közérdek megóvásához feltétlenül szükséges, például abban az esetben, ha a betekintés hátrányosan befolyásolhatja egy folyamatban lévő nyomozást, vagy súlyosan sérthetné a büntetőeljárás megindításának helye szerinti tagállam nemzetbiztonságát. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően az arra vonatkozó határozatot, hogy e bekezdéssel összhangban egyes anyagokba megtagadják a betekintést, igazságügyi hatóság hozza meg, vagy legalább bírósági felülvizsgálat tárgyát képezze.

(5) Az e cikkben említett betekintés [eredeti 15. o.] térítésmentesen vehető igénybe.”

20. A 2012/13 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak, illetve ügyvédjüknek joga legyen ahhoz, hogy a nemzeti jog eljárásaival összhangban jogorvoslattal élhessenek, ha az illetékes hatóságok elmulasztják vagy megtagadják az ezen irányelv szerinti tájékoztatást.”

21. A 2016/343 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak joguk van a tárgyalásukon jelen lenni.”

22. A 2016/343 irányelv 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy ha a gyanúsított vagy a vádlott nem volt jelen a saját tárgyalásán és a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesültek, az érintett személynek joga van egy új tárgyaláshoz, vagy más olyan jogorvoslathoz, amely lehetővé teszi az ügy érdemi részének új elbírálását, ideértve új bizonyíték megvizsgálását, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet. E tekintetben a tagállamok biztosítják, hogy az érintett gyanúsítottnak vagy vádlottnak jogában áll jelen lenni, ténylegesen részt venni, a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően, továbbá a védelemhez való jogokat gyakorolni.”

23. A 2016/343 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok a gyanúsítottak és a vádlottak számára az ezen irányelv által biztosított jogaik megsértése esetére hatékony jogorvoslatot biztosítanak.”

24. A 2016/343 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2018. április 1-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.”

B. A szlovák jog

25. A Szlovák Köztársaság alkotmánya (2017. április 4. óta hatályos) 86. cikkének i) pontja szerint a Národná rada Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsa; a továbbiakban a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa) hatáskörébe tartozik többek között:

„dönt a 102. cikk (1) bek. j) pontja szerinti elnöki döntés megsemmisítéséről, ha az a demokratikus állam és jogállamiság elveivel ellentétes; az elfogadott határozat kötelező érvényű, és a törvényekkel azonos módon kerül kihirdetésre”.

26. A Szlovák Köztársaság alkotmánya (2017. április 4. óta hatályos) 129a. cikke a következő hatáskört biztosítja az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) számára:

„Az alkotmánybíróság határoz a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által a 86. cikk i) pontja alapján hozott, közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozat alkotmányosságáról. Az alkotmánybíróság az első mondat alapján hivatalból indít eljárást; a 125. cikk megfelelően alkalmazandó.”
[eredeti 16. o.]

27. A Szlovák Köztársaság alkotmánya (2017. április 4. óta hatályos) 154f. cikke ezenkívül a következő visszaható hatályról rendelkezik:

„(1) A 86. cikk i) pontja, a 88a. cikk és a 129a. cikk rendelkezéseit a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló, 1998. március 3-i 55/1998. számon közzétett határozata V. és VI. cikkére, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló, 1998. július 7-i, 214/1998. számon közzétett határozatára, valamint a Szlovák Köztársaság elnöke valamely terhelt részére egyéni kegyelem biztosításáról szóló, 1997. december 12-i [omissis] számú határozatára is alkalmazni kell.

(2) A közkegyelem és az egyéni kegyelem (1) bekezdés alapján történő visszavonása

a) a hatóságok határozatainak hatályon kívül helyezésével jár, amennyiben e határozatokat az (1) bekezdésben említett közkegyelem vagy egyéni kegyelem alapján fogadták el és indokolták, és

b) megszünteti az eljárások (1) bekezdésben említett közkegyelmen és egyéni kegyelmen alapuló jogi akadályait; e jogi akadályok időtartama nem veendő figyelembe az (1) bekezdésben említett közkegyelemmel és egyéni kegyelemmel érintett tényekre vonatkozó elévülési idő számítása során.”

28. Az alkotmánybíróságról szóló törvény hatodik szakaszának (2017. április 4. óta hatályos) 48a. és 48b. §-a a következőképpen szabályozza a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa egyéni kegyelem vagy közkegyelem visszavonásáról szóló határozatának alkotmányosságára vonatkozó eljárást:

„48a. §

A 19–41b. cikk rendelkezései megfelelően alkalmazandóak a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által az alkotmány 86. cikke i) pontja szerint elfogadott határozatának felülvizsgálatára irányuló eljárásra, amennyiben a 48b. cikk eltérően nem rendelkezik.

48b. §

(1) Az alkotmánybíróság az alkotmány 129a. cikke szerint hivatalból indítja meg az eljárást, és az eljárás a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által az alkotmány 86. cikkének i) pontja alapján hozott határozat *Zbierka zákonov*ban (Törvénytar) történő közzétételének napján kezdődik.

(2) Az eljárásban félként csak a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa vesz részt.

(3) Az eljárásban részes másik fél a Szlovák Köztársaság kormánya, amelyet a Szlovák Köztársaság igazságügyi minisztere képvisel, amennyiben az eljárás közkegyelem visszavonásáról szóló határozatra vonatkozik, vagy a Szlovák Köztársaság elnöke, amennyiben az eljárás egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozatra vonatkozik.

(4) A jelen szakasz alapján történő érdemi határozathozatal előtt az alkotmánybíróság elnöke kikéri

a) a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsának véleményét, a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsának az alkotmány 86. cikkének i) pontja alapján hozott határozattal foglalkozó ülése során tartott vitákról készült jegyzőkönyvvel együtt,

b) a Szlovák Köztársaság elnökének véleményét, és

c) a Szlovák Köztársaság kormányának véleményét; a Szlovák Köztársaság [eredeti 17. o.] kormánya nevében a véleményt a Szlovák Köztársaság igazságügyi minisztere adja ki.

(5) A[z alkotmánybíróság] teljes ülés[e] az ügy érdemében ítélettel határoz. Az ítéletet közkegyelem esetén közlik a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsával és a Szlovák Köztársaság kormányával, illetve egyéni kegyelem esetén az elnökkel. Az alkotmánybíróság elnöke határozhat úgy, hogy az ítéletet más személyekkel is közlik.

(6) Az alkotmánybíróság az eljárás kezdetétől számított 60 napon belül határoz a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozatának vagy e határozat egy részének alkotmányosságáról; amennyiben az alkotmánybíróság e határidőn belül nem határoz, az eljárás megszűnik.

(7) Az eljárás megszüntetéséről vagy a kérelem elutasításáról szóló végzés jogerős, és kizárja a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozatának az alkotmánybíróság általi ismételt vizsgálatát.”

29. A zákon č. 15[4]/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (az európai elfogatóparancsról szóló módosított 154/2010. sz. törvény;

a továbbiakban: 154/2010. sz. törvény) 1. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A jelen törvény szabályozza a szlovák hatóságok által a személyek Európai Unió tagállamai közötti, európai elfogatóparancs alapján történő átadása esetén tanúsítandó magatartást, valamint a kapcsolódó eljárást.”

30. A 15[4]/2010. sz. törvény 5. §-ának (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„1) Amennyiben feltételezik, hogy a vádlott másik tagállamban tartózkodhat vagy tartózkodik és felkutatása szükséges, az illetékes bíróság tanácsának elnöke vagy bírója európai elfogatóparancsot bocsát ki vele szemben. A nyomozás során az európai elfogatóparancsot az ügyész indítványára a vizsgálóbíró bocsátja ki.

2) Az (1) bekezdés szerinti európai elfogatóparancs akkor bocsátható ki, ha a vádlottal szemben ugyanazon tényállás miatt elfogatóparancsot vagy nemzetközi elfogatóparancsot bocsátottak ki, vagy szabadságvesztés-büntetést kiszabó, jogerős és végrehajtható határozatot hoztak.

3) A bíróság nem bocsát ki európai elfogatóparancsot, amennyiben a kibocsátás előtt nyilvánvaló, hogy a külföldre történő átadás a büntetőeljárás jelentőségéhez vagy a bűncselekmény következményeihez képest aránytalan sérelmet okozna a keresett személynek.”

31. A 15[4]/2010. sz. törvény 23. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„1) Az európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell tagadni, ha:

a) az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény a Szlovák Köztársaságban gyakorolt közkegyelem alá esik, és a szlovák jogrend szabályozza a szlovák szerveknek e bűncselekmény üldözésére vonatkozó hatáskörét,

b) a végrehajtó igazságügyi hatóság olyan információkkal rendelkezik, amelyek szerint a keresett személy ellen valamely tagállamban ugyanazon cselekmény miatt folytatott eljárás büntetést kiszabó ítélettel zárult, és ezt az ítéletet már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélet meghozatala szerinti tagállam jogszabályai szerint már nem hajtható végre [...]” **[eredeti 18. o.]**

32. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 188. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a vádirat előzetes vizsgálatát követően

a) átteszi az ügyet a hatáskörrel rendelkező bírósághoz, amennyiben ő maga nem rendelkezik hatáskörrel az ügy elbírálására,

- b) a 171. § (1) bekezdésében említett körülmények között átteszi az ügyet egy másik szervhez,
- c) a 172. § (1) bekezdésében említett körülmények között az eljárást megszünteti,
- d) a 173. § (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett körülmények között, vagy a 224. § (6) vagy (7) bekezdése alapján felfüggeszti az eljárást,
- e) az ügyet a nyomozás kiegészítése érdekében visszautalja az ügyészhez, amennyiben ez a nyomozás súlyos eljárási hibáinak orvoslása vagy olyan alapvető ténybeli körülmények tisztázása érdekében szükséges, amelyek nélkül az alapeljárásban nem lehet határozatot hozni, és amennyiben a bírósági eljárás során történő kiegészítő bizonyításvétel jelentős nehézségekkel járna, vagy nyilvánvalóan hátráltatná az eljárás gyorsaságát,
- f) a 307. § alapján az eljárást feltételesen felfüggeszti vagy a 309. § alapján megállapodás jóváhagyásáról határoz, vagy
- g) az ügyet egyesbíró elé utalja, amennyiben az ügy a 314a. § (1) bekezdése alapján egyesbíró hatáskörébe tartozik; az egyesbíró köti ez a határozat.
33. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 188. §-ának (2) bekezdése értelmében a bíróság a vádirat előzetes vizsgálatát követően a 172. § (2) vagy (3) bekezdésében említett körülmények között is megszüntetheti az eljárást.
34. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 188. §-ának (3) bekezdése értelmében a bíróság a vádirat előzetes vizsgálatát követően a 173. § (2) bekezdésében említett körülmények között is felfüggesztheti az eljárást.
35. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 188. §-ának (4) bekezdése értelmében az ügyész és a vádlott az (1) bekezdés a)–f) pontja, valamint a (2) és a (3) bekezdés alapján hozott határozat ellen jogorvoslattal élhet; e jogorvoslatnak – az eljárás felfüggesztésének esetét kivéve – halasztó hatálya van.
36. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság felfüggeszti az eljárást, amennyiben a fő tárgyalás során megállapítja, hogy a 173. § (1) bekezdésének b)–e) pontjában rögzített körülmények valamelyike bekövetkezett.
37. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (2) bekezdése értelmében a bíróság akkor is felfüggeszti az eljárást, ha a fő tárgyalásra szóló idézés nem kézbesíthető a terhelt részére.
38. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (3) bekezdése értelmében a bíróság felfüggesztheti az eljárást, ha a fő tárgyalás

során megállapítja, hogy a 173. § (2) bekezdésében említett körülmények bekövetkeztek.

39. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (4) bekezdése értelmében a bíróság az eljárást folytatja, amennyiben a felfüggesztés oka megszűnik. **[eredeti 19. o.]**
40. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (5) bekezdése értelmében az ügyész jogorvoslattal élhet a bíróság eljárás felfüggesztéséről vagy az eljárás folytatása iránti kérelem elutasításáról szóló határozatával szemben.
41. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (6) bekezdése értelmében a bíróság az eljárást felfüggeszti, amennyiben úgy ítéli meg, hogy egy általános hatályú, alacsonyabb szintű jogi rendelkezés, amelynek a szóban forgó büntetőügyben történő alkalmazása meghatározó a bűnösség és a büntetés tárgyában történő határozathozatal szempontjából, ellentétes egy általános hatályú, magasabb szintű jogi rendelkezéssel vagy nemzetközi szerződéssel, és eljárást indít az Ústavný súd (alkotmánybíróság) előtt. Az Ústavný súd (alkotmánybíróság) ítélete köti e bíróságot, valamint a többi rendes bíróságot.
42. A 2005. december 31-ig hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 224. §-ának (7) bekezdése értelmében a bíróság felfüggeszti az eljárást, amennyiben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt a[z Európai Unió] Bíróság[a] elé.
43. A 2006. január 1-jétől hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 564. §-ának (1) bekezdése értelmében a jelen törvény hatálybalépése előtt indult eljárások és az ezen eljárások keretében végzett eljárási cselekmények ugyanolyan joghatással bírnak, mint a jelen törvény alapján indult eljárások és végzett eljárási cselekmények.
44. A 2006. január 1-jétől hatályos büntetőeljárás törvénykönyv 564. §-ának (3) bekezdése értelmében azokban az ügyekben, amelyekben a járásbíróság előtti eljárásindítást a jelen törvény hatálybalépése előtt rendelték el, a járásbíróság az ezen időpontig hatályos rendelkezések alkalmazásával folytatja le az eljárást. Az ilyen határozattal szembeni rendes jogorvoslati eljárást a regionális bíróság az ezen időpontig hatályos rendelkezések alapján folytatja le. Ugyanígy kell eljárni, ha az ügyet hatáskörrel nem rendelkező bíróság tette át járásbírósághoz az eljárás lefolytatása érdekében.
45. Mivel a fent említett személlyel szembeni bírósági eljárás megindítását 2000. november 27-én rendelték el, a jogszabály-módosítás alapján a járásbíróságnak a 2005. december 31-ig hatályos 141/1961. sz. büntetőeljárás törvénykönyv rendelkezéseinek megfelelően kell eljárnia.

III. A tényállás

46. ST-vel és más személyekkel, köztük AB-vel szemben büntetőeljárás volt folyamatban, amelyet az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) 5T 119/00. sz. ügyben 2001. június 29-én hozott – jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált – határozatával véglegesen lezártak. A szlovák jogszabályok szerint végleges határozatról van szó, amely az ügy érdemében hozott határozatnak minősül, és felmentő ítéletnek megfelelő joghatásokkal jár. Az eljárás megszüntetéséről szóló végzést részben a Szlovák Köztársaság miniszterelnöke által a Szlovák Köztársaság elnöke képviselőként [1998.] március 3-án gyakorolt közkegyelemmel indokolták.
47. A 2017-ben – a 71/2017. sz. alkotmányos törvénnyel és az alkotmánybírárságról szóló törvény módosításával (72/2017. sz. törvény) – elfogadott módosítások fő következménye az Ústavný súd (alkotmánybírárság) [omissis] 2017. május 31-i ítélete volt, amely a következőket mondta ki:
- „A Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által hozott, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. március 3-i, 55/1998. számon közzétett határozata V. és VI. cikkének, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló 1998. július 7-i, 214/1998. számon közzétett határozatának, valamint a Szlovák Köztársaság elnöke valamely terhelt részére egyéni kegyelem biztosításáról szóló 1997. december 12-i [eredeti 20. o.] [omissis] határozatának megsemmisítéséről szóló, 2017. április 5-i 570. sz. határozat összeegyeztethető a Szlovák Köztársaság alkotmányával.”
48. Ezen új jogszabályi módosítások értelmében hatályon kívül kellett helyezni az ST és más személyek (többek között AB) elleni eljárás megszüntetéséről szóló jogerős végzést is.
49. A jelen ügy körülményei indokolják nemzeti elfogatóparancs, valamint európai elfogatóparancs kibocsátását. A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság a Krajská prokuratúra Bratislava (pozsonyi regionális ügyészség) indítványára nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki, mivel nagy nyilvánosságot kapott információk szerint (amelyekre az ügyész a nemzetközi elfogatóparancs iránti indítványában hivatkozott) ST a Mali Köztársaság területén tartózkodik. Mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem rendelkezik az ST tartózkodási helyére vonatkozó releváns információkkal, azonban nem kizárt, hogy ST az Európai Unió valamely tagállamának területén tartózkodik, a kérdést előterjesztő bíróság európai elfogatóparancsot is ki kíván bocsátani. Az ilyen elfogatóparancs kibocsátása előtt azonban a Bíróság ítélkezési gyakorlatára figyelemmel nemzeti elfogatóparancsot is ki kell bocsátani, mivel enélkül az európai elfogatóparancs nem érvényes (lásd például: 2016. június 1-jei Bob-Dogi ítélet, C-241/15, EU:C:2016:385).

50. Mivel a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátása nem ellentétes-e a *ne bis in idem* elvével, a Bíróság értelmezését kéri.

IV. Jogi értékelés

A. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazhatósága

51. A Charta alkalmazandó a jelen ügyre; e tekintetben Kokott főtanácsnok C-73/16. sz. Puškár ügyre vonatkozó 2017. március 30-i indítványá[~~nak~~ 29. pontjában] kifejtett megfontolásokra hivatkozunk:

„[...] [A Charta 51. cikkének (1) bekezdése] alapján az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell.¹ Amint az különösen már a [2013. február 26-i] Åkerberg Fransson ítéletben megállapítást nyert, a Charta ez alapján az adójogi szankciókra is alkalmazandó, amennyiben az uniós jog adójogi előírásairól van szó.² E tekintetben különösen a forgalmi és fogyasztási adókra kell gondolni. Azonban a közvetlen adók egyes kérdései is az uniós jog hatálya alá tartoznak, például a részleges harmonizációt megvalósító intézkedések alkalmazási körében³ vagy az alapvető szabadságok korlátozása esetén.⁴ A konkrét ügyben ezért gyakran a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy alkalmazható-e a Charta. Amennyiben nem alkalmazható az uniós jog és a Charta, úgy egyébként gyakran hasonló követelmények erednek az (emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény [a továbbiakban: EJE]) 8. cikkéből.

52. [A fent hivatkozott indítvány 30. pontja] A jelen eljárást illetően ebből az következik, hogy a nyilvántartás adók beszedése során történő felhasználása az adatvédelmi irányelv és a Charta hatálya alá tartozik, míg a büntetőjog [eredeti 21. o.] területén csak a Charta alkalmazható, amennyiben az uniós jog által meghatározott kérdésekről van szó.”
53. A Charta 51. cikke, amely a Charta alkalmazási körét határozza meg, (1) bekezdésében jelzi, hogy a Charta rendelkezéseinek „címettjei [...] a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre”, a (2) bekezdésben pedig rögzíti, hogy a Charta „az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az

¹ 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet (C-617/10, EU:C:2013:105, 19. pont); 2015. december 17-i WebMindLicenses-ítélet (C-419/14, EU:C:2015:832, 66. pont).

² 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet (C-617/10, EU:C:2013:105, 27. pont).

³ Lásd például: 2013. október 22-i Sabou ítélet (C-276/12, EU:C:2013:678, 23. és azt követő pontok).

⁴ 2015. június 11-i Berlington Hungary és társai ítélet (C-98/14, EU:C:2015:386, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Unió hatáskörein túl”. E tekintetben a Bíróság pontosította, hogy „[a]nnak meghatározása céljából, hogy valamely nemzeti szabályozás az uniós jognak a Charta 51. cikke szerinti végrehajtásába tartozik-e, egyebek között azt kell megvizsgálni, hogy a nemzeti szabályozás uniós jogi rendelkezés végrehajtására irányul-e, hogy milyen jellegű ez a szabályozás, és hogy az uniós jog hatálya alá tartozó célokön kívül más célok elérésére is irányul-e – még akkor is, ha közvetetten érintheti az uniós jogot –, valamint hogy létezik-e olyan uniós jogi különös szabályozás, amely az adott területre vonatkozik, vagy amely azt érintheti” (2014. március 6-i Siragusa ítélet, C-206/13, EU:C:2014:126, 25. pont).

54. Nem kétséges, hogy az uniós jog alkalmazandó a jelen ügyben, mivel a jelen ügyben a 2002/584 kerethatározat alkalmazandó.
55. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kerethatározat az elítéltek vagy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak átadásának új, egyszerűsített és hatékonyabb rendszerének bevezetése útján megkönnyíti és meggyorsítja az igazságügyi együttműködést annak érdekében, hogy elősegítse az Unió azon célkitűzésének elérését, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének azon nagyfokú bizalomra épülő térségévé váljon, amelynek a tagállamok között a kölcsönös elismerés elvének megfelelően fenn kell állnia (lásd ebben az értelemben: 2013. február 26-i Melloni ítélet, C-399/11, EU:C:2013:107, 36. és 37. pont; 2016. április 5-i Aranyosi és Căldăraru ítélet, C-404/15 és C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75. és 76. pont).
56. A Charta, valamint a (büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló) 2012/13 irányelv és a (büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló) 2016/343 irányelv is alkalmazandó.

B. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

57. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság annak értelmezését kéri, hogy a jelen ügyben az európai elfogatóparancs [kibocsátása] ellentétes-e a *ne bis in idem* elvével.
58. A kérdést előterjesztő bíróság elsősorban megjegyzi, hogy noha első ránézésre úgy tűnik, hogy a feltett kérdést a végrehajtó igazságügyi hatóságnak, és nem a kibocsátó igazságügyi hatóságnak kellett volna előterjesztenie, ami hipotetikus kérdésre utalna, nem erről van szó.
59. Az európai elfogatóparancsnak mindig arányosnak kell lennie a célkitűzésével. Ez akkor is így van, ha az ügy körülményei a 2002/584 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak. Figyelemmel arra, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása súlyos következményekkel jár a keresett személy szabadságára és a szabad mozgás korlátozására nézve, az európai elfogatóparancs kibocsátásáról való döntés során a kibocsátó tagállamnak mérlegelnie kell a kibocsátás szükségességét, tehát az európai elfogatóparancs jövőbeli

végrehajtásának esetleges akadályait is értékelnie kell. A fenti megfontolások egyértelműen kitűnnek a „Kézikönyv az Európai elfogatóparancs kibocsátásáról és végrehajtásáról” című bizottsági közlemény [2.4. pontjának negyedik albekezdéséből] (HL 2017. C 335., 1. o.) is: „Ezen túlmenően a kibocsátó igazságügyi hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy más igazságügyi együttműködési intézkedés alkalmazható-e az [európai elfogatóparancs] kibocsátása helyett. A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés egyéb uniós jogi eszközei más olyan intézkedéseket is biztosítanak, amelyek sok esetben hatékonyak, de kevésbé kényszerítő jellegűek (lásd a 2.5. szakaszt).”

[eredeti 22. o.]

60. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátása során érvényesülő egyik ellenőrzési mechanizmust a nemzeti elfogatóparancs kibocsátásának követelménye jelenti (2016. június 1-jei Bob-Dogi ítélet, C-241/15, EU:C:2016:385). Következésképpen, ha egy nemzeti bíróság nemzeti elfogatóparancs kibocsátása nélkül bocsát ki európai elfogatóparancsot, az európai elfogatóparancs nem érvényes és nem hajtható végre.
61. Amint arra a Bíróság a fent hivatkozott ítéletben emlékeztetett, az európai elfogatóparancs rendszere a keresett személyt megillető eljárési jogok és alapvető jogok kétszintű védelmét tartalmazza: a nemzeti bírósági határozat elfogadása során első szinten biztosított bírósági védelmet, és az európai elfogatóparancs kibocsátása során második szinten biztosított bírósági védelmet. E kétszintű bírósági védelem hiányzik egy olyan helyzetben, amelyben az európai elfogatóparancs kibocsátását megelőzően valamely nemzeti igazságügyi hatóság nem hozott semmilyen olyan nemzeti bírósági határozatot, amelynek alapján az európai elfogatóparancsot végre lehetett volna hajtani.
62. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés lényege abban áll, hogy egy, a büntetőeljárást megszüntető jogerős határozat (vagy felmentő ítélet) akkor is a *ne bis in idem* elvének hatálya alá tartozik-e, ha e határozatokat a jogalkotó szerv által az e határozatok jogerőre emelkedését követően visszavont közkegyelem alapján hozták, és a nemzeti jogrend előírja, hogy az ilyen közkegyelem visszavonása a hatóságok határozatainak – külön bírósági határozat vagy bírósági eljárás nélkül történő – hatályon kívül helyezését vonja maga után, amennyiben e határozatokat a visszavont közkegyelem alapján hozták meg és indokolták.
63. Az ügy érdeme tehát arra vonatkozik, hogy a jelen ügyben sérülhet-e a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma jelentette, a Charta által biztosított alapvető jog egy olyan, közvetlenül egy jogalkotó szerv által elfogadott nemzeti mechanizmus miatt, amely bírósági határozat és az érintett személyek bármely részvétele nélkül hatályon kívül helyezi a büntetőügyekben hozott jogerős határozatokat. Másként fogalmazva, felmerül a kérdés, hogy az uniós joggal összeegyeztethető-e az, hogy egy jogalkotó szerv „szerepet játszik” a bűnösség és a büntetés tárgyában hozott határozatban, amikor is ez a helyzet a belső jogrenddel összeegyeztethető. Vagy pedig az a kérdés, hogy az uniós jogra tekintettel a nemzeti bíróságnak tiszteletben kell-e tartania a közkegyelem olyan

visszavonását, amely a nemzeti jogrenddel kétségkívül összeegyeztethető, azonban az uniós joggal ellentétes.

C. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről

64. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a [2012/13] irányelv alkalmazandó-e egy olyan különleges eljárásra is, amelynek tárgya a közkegyelem visszavonása egy, a közkegyelem visszavonására irányuló „nemzeti mechanizmus” értelmében.
65. A [2012/13 irányelv] „Hatály” című 2. cikk[e] a következőképpen rendelkezik: „Ezt az irányelvet attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai az érintett személy tudomására hozzák azt, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az eljárás befejezéséig, ami annak a kérdésnek a végleges eldöntését jelenti, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövette-e a bűncselekményt, ideértve – adott esetben – a büntetés kiszabását és az esetleges jogorvoslatról való döntést is.”
66. A [2012/13 irányelv] „A jogokra vonatkozó tájékoztatáshoz való jog” című 3. cikk[e] (1) bekezdésének c) pontja a következőképpen rendelkezik: „A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak legalább a következő, a nemzeti jog szerint alkalmazandó eljárási jogokról haladéktalanul tájékoztatást kapjanak e jogaik eredményes gyakorlásának lehetővé tétele érdekében: [...] a vádra vonatkozó tájékoztatáshoz való jog a 6. cikkel összhangban.” **[eredeti 23. o.]**
67. A [2012/13 irányelv] „A váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog” című 6. cikk[ének] (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az eljárás tisztességességének megóvásához szükséges, a gyanúsítottakat, illetve a vádlottakat haladéktalanul tájékoztassák az e cikkben foglaltakkal összhangban megadott információkban bekövetkezett bármely változásról.”
68. A [2012/13 irányelv] „Az ügy anyagaiba való betekintés joga” című 7. cikk[ének] első bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Amennyiben valakit a büntetőeljárás bármely szakaszában őrizetbe vesznek, illetve fogva tartanak, a tagállamok biztosítják, hogy az adott ügyvel kapcsolatos, az illetékes hatóságok birtokában lévő dokumentumokat, amelyek nélkülözhetetlenek az őrizetbe vétel ellen a nemzeti jog szerinti eredményes panasztételhez, vagy a fogva tartás jogszerűsége felülvizsgálatának nemzeti jog szerinti eredményes kezdeményezéséhez, az őrizetbe vett személy vagy ügyvédje rendelkezésére bocsássák.”
69. A fent hivatkozott irányelv az EUMSZ 82. cikken alapul, amely az Európai Unióban alkalmazandó szabályozási minimumokra vonatkozik; az említett irányelv (9), (10) és (11) preambulumbekzdésére hivatkozunk:

70. „Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkének (2) bekezdése előírja a tagállamokban alkalmazandó minimumszabályok megállapítását, a határokon áttehető dimenzióval rendelkező büntetőügyekben az ítéletek és bírósági határozatok kölcsönös elismerésének, valamint a rendőrségi és igazságügyi együttműködésnek az elősegítése érdekében. Az említett cikk hivatkozása szerint »a személyek jogai a büntetőeljárásban« azon területek egyike, ahol szabályozási minimumok állapíthatók meg.”
71. „Közös szabályozási minimumok következtében nőnie kell a tagállamokban a büntető igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalomnak, ami egyben a kölcsönös bizalom jegyében hatékonyabb igazságügyi együttműködést is eredményez. Ilyen közös szabályozási minimumokat kell létrehozni a büntetőeljárás során történő tájékoztatás területén.”
72. „A Tanács 2009. november 30-án állásfoglalást fogadott el a büntetőeljárásban a gyanúsítottak vagy vádlottak eljárási jogainak megerősítését célzó ütemtervről (a továbbiakban: az ütemterv). Az ütemterv, fokozatos megközelítést alkalmazva, intézkedések elfogadására hívott fel a fordításhoz és tolmácsoláshoz való jog (A. intézkedés), a jogokról és a vádról való tájékoztatáshoz való jog (B. intézkedés), a jogi tanácsadáshoz való jog és a költségmentesség (C. intézkedés), a hozzátartozókkal, munkaadókkal és konzuli hatóságokkal való kapcsolattartáshoz való jog (D. intézkedés), valamint a veszélyeztetett gyanúsítottakra vagy vádlottakra vonatkozó különleges biztosítékok (E. intézkedés) vonatkozásában. Az ütemterv hangsúlyozza, hogy a jogok sorrendje csak tájékoztató jellegű, így a prioritásoknak megfelelően módosulhat. Az ütemtervet úgy tervezték, hogy az teljes egészében működjön; előnyei csak mindegyik összetevőjének végrehajtásával válnak teljes mértékben érzékelhetővé.”
73. Ez az irányelv a büntetőeljárás minden szakaszában a büntetőeljárással kapcsolatos minden információhoz való jogot biztosít a vádlott számára, amennyiben ezek az információk a tisztességes eljárás biztosításához szükségesek, valamint az ügy irataiba való betekintés jogát, miközben a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa előtti eljárásban és az Ústavný súd (alkotmánybíróság) előtti eljárásban részes felek jogállására vonatkozó nemzeti jogszabályok akadályozzák a felet az alapvető eljárási jogai gyakorlásában. E tekintetben hangsúlyozni kell a közkegyelem visszavonásáról szóló határozat szabályszerűségére vonatkozó eljárás sajátos jellegét, mivel ez az eljárás egy egyedi jogi aktus – a jelen ügyben vitathatatlanul a büntetőeljárás megszüntetéséről szóló végzés – hatályon kívül helyezését is maga után vonja. A kérdést előterjesztő bíróság ezért véli úgy, hogy a közkegyelem visszavonására irányuló (a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa és az Ústavný súd Slovenskej republiky [a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága] által folytatott) eljárás a fent hivatkozott irányelv hatálya alá tartozik, ez az eljárás tehát a [2012/13] irányelv értelmében „a büntetőeljárás egy szakaszának” minősül, noha a nemzeti jogszabályok nem biztosítják az ezen irányelv értelmében vett alapvető jogokat. **[eredeti 24. o.]**

74. 2015. október 21-i Frisancho Perea kontra Szlovákia ítéletében [omissis] az Emberi Jogok Európai Bírósága kifogásolta az egyedi alkotmányjogi panaszra vonatkozó eljárást, amely anélkül zajlott le, hogy az érintett személyek az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) előtti eljárásban félként részt vettek volna. Éppen ezen ítélet nyomán fogadták el a zákon č. 38/1993 Z.z o Ústavnom súde (az alkotmánybíróságról szóló 38/1993. sz. törvény) módosítását, amely az érintett személyek számára az eljárásban részes felek jogaihoz hasonló eljárási jogokat biztosított.

D. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéstről

75. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a belső jog azon rendelkezései, amelyek az Ústavný súd (alkotmánybíróság) általi vizsgálatot a belső jogszabályoknak való megfelelés kérdésére korlátozzák, összeegyeztethetők-e az EJEE és a Charta által biztosított alapvető jogokkal, és főként az (EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből eredő) lojális együttműködés elvével, tekintettel arra, hogy e rendelkezés értelmében az említett kötelezettség a tagállamok és az Unió közötti kölcsönös viszonyokban is alkalmazandó (lásd: a Bíróság 2/13 véleménye, EU:C:2014:2454, 202. pont).
76. Hasonlóképpen, a kérdést előterjesztő bíróság azt az álláspontot képviseli, hogy a közkegyelem visszavonására irányuló „nemzeti mechanizmus” esetleg ellentétes lehet az arányosság elvével és különösen a tényleges érvényesülés elvével, amely korlátozza a tagállamok eljárási autonómiáját a belső jogi rendelkezések elfogadása során.

E. A sürgősségi eljárás szükségessége

77. Tekintettel arra, hogy európai elfogatóparancsra vonatkozó ügyről van szó, a kérdést előterjesztő bíróság kéri a Bíróságtól, hogy alkalmazza az eljárási szabályzat 107. cikkét és az ügyet a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás szerint bírálja el. A kérdést előterjesztő bíróság mindenekelőtt a 2002/584 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdésére hivatkozik, amely szerint „[a]z európai elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre”.
78. A Bíróság [a nemzeti bíróságok figyelmébe ajánlott, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozó] ajánlásainak [HL 2016. C 439., 1. o.] megfelelően a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő büntetőügy iratai a Szlovák Köztársaság külügyi és európai ügyek minisztériumán keresztül továbbításra kerülnek.

Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság)

2020. május 11-én

[aláírás]